

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlášené: 09.12.1992

Časová verzia predpisu účinná od: 09.12.1992

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

552

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 27. januára 1977 bol v Štrasburgu dojednaný Európsky dohovor o potlačovaní terorizmu.

V mene Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky bol dohovor podpísaný v Štrasburgu 13. februára 1992.

S dohovorom vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ho ratifikoval. Ratifikačná listina bola uložená u generálneho tajomníka Rady Európy, depozitára dohovoru, 15. apríla 1992.

Dohovor nadobudol platnosť na základe svojho článku 11 ods. 2 dňom 4. augusta 1978. Pre Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku nadobudol platnosť v súlade so svojím článkom 11 ods. 3 dňom 15. júla 1992.

Český preklad dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

EURÓPSKY DOHOVOR o potlačovaní terorizmu

Členské štáty Rady Európy, ktoré podpísali tento dohovor,

majúc na zreteli, že cieľom Rady Európy je dosiahnutie väčšej jednoty medzi jej členmi,

vedomé si rastúceho znepokojenia vyvolaného množiacimi sa teroristickými činmi,

prajúc si prijať účinné opatrenia na zabezpečenie toho, aby páchatelia týchto činov neunikli stíhaniu a potrestaniu,

presvedčené, že vydanie je obzvlášť účinným prostriedkom na dosiahnutie tohto cieľa,

dohodli sa na tomto:

Článok 1

Na účely vydávania medzi zmluvnými štátmi sa nebude žiadny z nasledujúcich trestných činov považovať za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom ani za trestný čin spáchaný z politických pohnútok:

- a) trestný čin spadajúci do pôsobnosti Dohovoru o potlačovaní protiprávneho zmocnenia sa lietadiel, podpísaného v Haagu 16. decembra 1970;
- b) trestný čin spadajúci do pôsobnosti Dohovoru o potlačovaní protiprávnych činov ohrozujúcich bezpečnosť civilného letectva, podpísaného v Montreali 23. septembra 1971;
- c) závažný trestný čin zahŕňajúci útok na život, telesnú integritu alebo slobodu osôb požívajúcich medzinárodnú ochranu, včítane diplomatických zástupcov;
- d) trestný čin zahŕňajúci únos, branie rukojemníkov a svojvoľné zadržovanie;
- e) trestný čin zahŕňajúci použitie bômb, granátov, rakiet, automatických strelných zbraní alebo listov a balíkov s výbušnou náplňou, pokiaľ ich použitie predstavuje ohrozenie osôb;
- f) pokus o spáchanie uvedených trestných činov alebo účasť na nich ako spolupáchatel alebo pomocník osoby, ktorá spácha alebo sa pokúsi spáchať taký trestný čin.

Článok 2

1. Na účely vydávania medzi zmluvnými štátmi môže zmluvný štát rozhodnúť, že nebude považovať za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s takým trestným činom alebo za trestný čin spáchaný z politických pohnútok ani iný závažný násilný trestný čin, ktorý nie je uvedený v článku 1 a je namierený proti životu, telesnej integrite alebo osobnej slobode.
2. Rovnako sa bude postupovať pri závažnom trestnom čine zahŕňajúcom konanie proti majetku, ktorý nie je uvedený v článku 1, pokiaľ konanie spôsobilo hromadné ohrozenie osôb.
3. Rovnako sa bude postupovať pri pokuse o spáchanie uvedeného trestného činu alebo účasti na ňom ako spolupáchatel alebo pomocník osoby, ktorá spácha alebo sa pokúsi spáchať taký trestný čin.

Článok 3

Ustanovenia všetkých zmlúv a dohôd o vydávaní použiteľných medzi zmluvnými štátmi, včítane Európskeho dohovoru o vydávaní, sa medzi zmluvnými štátmi menia v rozsahu, v ktorom sú nezlučiteľné s týmto dohovorom.

Článok 4

Na účely tohto dohovoru a v rozsahu, v akom niektorý z trestných činov uvedených v článku 1 alebo 2 nie je v zmluve alebo dohovore o vydávaní medzi zmluvnými štátmi zahrnutý do zoznamu trestných činov, ktoré podliehajú vydaniu, bude sa taký trestný čin považovať za zahrnutý do zoznamu.

Článok 5

Nič v tomto dohovore nemožno vykladať tak, akoby sa ukladala povinnosť na vydanie, ak má dožiadaný štát vážne dôvody sa domnievať, že žiadosť o vydanie pre trestný čin uvedený v článku 1 alebo 2 bola podaná za účelom sťahť alebo potrestať danú osobu z dôvodov jej rasy, náboženstva alebo národnosti alebo politických názorov, alebo že postavenie tejto osoby by pre ktorýkoľvek z týchto dôvodov mohlo vyvolať predpojatosť.

Článok 6

1. Každý zmluvný štát prijme potrebné opatrenia na založenie svojej právomoci na konanie o trestných činoch uvedených v článku 1 pre prípad, že predpokladaný páchateľ sa nachádza na jeho území a štát ho nevydá po tom, čo dostane žiadosť o jeho vydanie od zmluvného štátu, ktorého právomoc sa opiera o pravidlo o právomoci, ktoré obsahujú takisto právne predpisy dožiadaného štátu.
2. Tento dohovor nevyklučuje žiadnu trestnú právomoc uplatňovanú v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom.

Článok 7

Zmluvný štát, na ktorého území bola zistená osoba podozrivá zo spáchania trestného činu uvedeného v článku 1, a ktorý dostal žiadosť o vydanie za podmienok uvedených v odseku 1 článku 6, pokiaľ túto osobu nevydá, predloží prípad bez výnimky a bez zbytočného odkladu príslušným orgánom na trestné konanie. Tieto orgány urobia rozhodnutie za rovnakých podmienok ako v prípade každého závažného činu trestného podľa právnych predpisov tohto štátu.

Článok 8

1. Zmluvné štáty si budú poskytovať v čo najširšej miere právnu pomoc v trestných veciach v každom konaní týkajúcom sa trestných činov uvedených v článku 1 alebo 2. Vo všetkých prípadoch sa použijú právne predpisy dožiadaného štátu o vzájomnej pomoci v trestných veciach. Právnu pomoc však nemožno odmietnuť iba z dôvodu, že sa týka politického trestného činu alebo trestného činu súvisiaceho s takým trestným činom alebo trestného činu spáchaného z politických pohnútok.
2. Nič v tomto dohovore nemožno vykladať tak, akoby sa ukladala povinnosť poskytnúť právnu pomoc, ak má dožiadaný štát vážne dôvody sa domnievať, že žiadosť o vzájomnú pomoc ohľadne trestného činu uvedeného v článku 1 alebo 2 bola podaná za účelom sťahť alebo potrestať danú osobu z dôvodov jej rasy, náboženstva alebo národnosti alebo politických názorov, alebo že postavenie tejto osoby by pre ktorýkoľvek z týchto dôvodov mohlo vyvolať predpojatosť.
3. Ustanovenia všetkých dohovorov a dohôd o vzájomnej pomoci v trestných veciach použiteľných medzi zmluvnými štátmi, vrátane Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach, sa medzi zmluvnými štátmi menia v rozsahu, v ktorom sú nezlučiteľné s týmto dohovorom.

Článok 9

1. O vykonávaní tohto dohovoru bude pravidelne informovaný Európsky výbor pre problémy kriminality Rady Európy.
2. Výbor podnikne všetko potrebné pre uľahčenie zmierlivého urovnania všetkých ťažkostí, ktoré môžu vzniknúť pri jeho vykonávaní.

Článok 10

1. Každý spor medzi zmluvnými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru, ktorý nebol urovnaný v rámci odseku 2 článku 9, sa na žiadosť ktorejkoľvek strany sporu predloží na arbitrážne konanie. Každá zo strán určí arbitra a obaja arbitri určia rozhodcu. Ak v lehote troch mesiacov od žiadosti o arbitrážne konanie jedna zo strán arbitra neurčí, určí arbitra na žiadosť druhej strany predseda Európskeho súdu pre ľudské práva. Keby bol predseda Európskeho súdu pre ľudské práva občanom jednej zo strán sporu, splní túto

povinnosť podpredseda Súdu, alebo ak je podpredseda občanom jednej zo strán sporu, služobne najstarší člen Súdu, ktorý nie je občanom jednej zo strán sporu. Rovnaký postup sa uplatní, pokiaľ sa dvaja arbitri nedohodnú na výbere rozhodcu.

3. Arbitrážny tribunál ustanoví pravidlá svojho konania. Rozhodnutia prijíma väčšinou hlasov. Jeho nález je konečný.

Článok 11

1. Tento dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy. Podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo o schválení budú uložené u generálneho tajomníka Rady Európy.
2. Dohovor nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu uloženia tretej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo listiny o schválení.
3. Voči každému signatárskemu štátu, ktorý ho ratifikoval, prijal alebo schválil neskôr, nadobudne platnosť tri mesiace od dátumu uloženia jeho ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení.

Článok 12

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení určiť územie, na ktorom sa bude vykonávať tento dohovor.
2. Každý štát môže pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení alebo kedykoľvek potom rozšíriť tento dohovor vyhlásením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy na ktorékoľvek ďalšie územie uvedené vo vyhlásení, za ktorého medzinárodné vzťahy zodpovedá alebo v mene ktorého je oprávnený prijímať záväzky.
3. Každé vyhlásenie podľa predchádzajúceho odseku možno ohľadne ktoréhokoľvek územia uvedeného vo vyhlásení odvolať oznámením predloženým generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Toto odvolanie nadobudne platnosť ihneď alebo v taký neskorší deň, ktorý môže byť uvedený v oznámení.

Článok 13

1. Každý štát môže pri podpise alebo pri uložení svojej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení vyhlásiť, že si vyhradzuje právo odmietnuť vydanie, pokiaľ ide o ktorýkoľvek trestný čin uvedený v článku 1, ktorý považuje za politický trestný čin, za trestný čin súvisiaci s politickým trestným činom alebo za trestný čin spáchaný z politických pohnútok, za predpokladu, že sa zaviazne, že pri posudzovaní povahy trestného činu vezme náležite na zreteľ všetky osobitne závažné aspekty trestného činu vrátane toho, že:
 - a) predstavoval hromadné ohrozenie života, telesnej integrity alebo slobody osôb alebo
 - b) postihol osoby, ktoré nemali čo dočinenia s pohnútkami, ktorými bol motivovaný; alebo
 - c) na spáchanie trestného činu sa použili kruté a zradné prostriedky.
2. Každý štát môže úplne alebo čiastočne odvolať výhradu urobenú podľa predchádzajúceho odseku formou vyhlásenia zaslaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktoré nadobudne účinnosť dňom jeho doručenia.
3. Štát, ktorý urobil výhradu v súlade s odsekom 1 tohto článku, nemôže sa dožadovať vykonávania článku 1 iným štátom; ak však je výhrada čiastočná alebo podmienená, môže sa dožadovať vykonávania tohto článku v rozsahu, v ktorom ho sám prijal.

Článok 14

Každý zmluvný štát môže tento dohovor vypovedať písomným oznámením zaslaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Taká výpoveď nadobudne účinnosť ihneď alebo k takému neskoršiemu dátumu, ktorý môže byť spresnený v oznámení.

Článok 15

Dohovor stratí účinnosť voči každému zmluvnému štátu, ktorý vystúpi z Rady Európy alebo prestane byť jej členom.

Článok 16

Generálny tajomník Rady Európy upovedomí členské štáty Rady o:

- a) každom podpise;
- b) uložení každej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí alebo o schválení;
- c) každom dátume, ku ktorému nadobudne tento dohovor platnosť v súlade s článkom 11;
- d) každom vyhlásení alebo oznámení, ktoré dostal podľa ustanovení článku 12;
- e) každej výhrade urobenej podľa ustanovenia odseku 1 článku 13;
- f) odvolaní každej výhrady podľa ustanovenia odseku 2 článku 13;
- g) každom oznámení podľa článku 14 a o dátume, ku ktorému výpoveď nadobúda účinnosť;
- h) každom stratení účinnosti dohovoru podľa článku 15.

Na dôkaz toho podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu 27. januára 1977 v anglickom a francúzskom jazyku, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník odovzdá overenú kópiu každému štátu, ktorý dohovor podpíše a pristúpi k nemu.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

